

Sesti sastanak Pravopisne komisije održat će se u Beogradu u prostorijama Srpske akademije nauka u drugoj polovini mjeseca svibnja 1956. Na dnevni red je stavljeno pitanje razrade načela o pisanju tuđih riječi, izjednačivanje gramatičke terminologije i pretresanje stilizacija dosadašnjih pravopisnih zaključaka. Zasjedanje će u Beogradu trajati šest dana, pa ako se obradi čitav dnevni red, prijeći će se zatim na izrađivanje pravopisnog rječnika, koji je zapravo već velikim dijelom izrađen u Pravopisnoj sekciji Hrvatskoga filološkoga društva, samo ga treba proširiti i primijeniti na nj načela i zaključke Pravopisne komisije. Sav bi se taj rad po predviđanju mogao obaviti u nekoliko mjeseci, a onda bi se nacrt pravopisa dao na diskusiju stručnim i književnim društvima i ustanovama i napokon priredio konačni tekst za štampu vjerojatno do kraja ove kalendarske godine.

Kao što se po iznesenom vidi, pretresen je već sav teoretski dio pravopisa i članovi Komisije složili su se o rješenju svih pravopisnih pitanja. Preostaje još samo tehnički dio posla. Ako bi se ukratko htjelo reći, kako je Komisija obavila svoj zadatak, moglo bi se to s nekoliko riječi okarakterizirati ovako: 1. gdje god je bilo moguće, tražilo se jedinstveno rješenje, 2. to jedinstveno rješenje usvojeno je ili po Boranićevu ili po Belićevu načinu ili — rjeđe — po novoj kakvoj formulaciji, 3. gdje god su postojali naučni razlozi za dvostruko rješenje, zadržano je dvostruko rješenje. Načelo jednostavnosti i slobode primijenjeno je u znatnoj mjeri, a s jednakom su se pažnjom ocjenjivale sve dosadašnje pravopisne navike. Ni jedna ni druga strana ne će u velikoj mjeri mijenjati dosadašnje pravopisne navike. A to je za uspješno provođenje zajedničkog pravopisa dosta važno. *Ljudevit Jonke*

PITANJA I ODGOVORI

JOŠ NEKOLIKO ODGOVORA

Neki se naši čitaoci tuže, da im sporo ili nikako ne odgovaramo na pitanja, koja su nam uputili. Uredništvo nastoji odgovoriti na svako jezično pitanje, pa stoga pitanja, koja stignu, dijeli i među one suradnike, koji dragovoljno preuzmu obvezu da će na njih odgovoriti. Kadšto takvi odgovori stignu kasno, a kadšto uopće i ne stignu. Molimo čitaoce, da uzmu u obzir zaposlenost naših suradnika i da se strpe, jer će na svako upućeno pitanje zaista dobiti odgovor. No kako se ovim brojem završava četvrto godište »Jezika«, na neka pitanja odgovorit ću već u ovom broju. Na ostala potražite odgovore u petom godištu!

1. »Je li *narodno* isto što i *pučko*?« pita nas jedan pretplatnik. Umjesto odgovora mi bismo ga uputili na članak »Narod i puk«, što ga je u 5. broju prvoga godišta »Jezika« objavio član našega uredništva Josip Hamm. U tom članku pisac pokazuje, da pridjev *pučki* ima i neka posebna, svoja značenja, dru-

gačija nego *narodni*, pa se te dvije riječi ne mogu uvijek zamjenjivati. »On je značio ne samo ono, što *pripada* puku, nego i ono, što je *namijenjeno* njegovim najširim slojevima, kao i ono, što su ti slojevi davali i što daju *sami* od sebe, samoniklo, bez škole i bez utjecaja, koji su dolazili odozgo ili izvana — i u tim značenjima taj se pridjev može korisno upotrebiti i danas.« Tako dakle *narodno* slikarstvo, *narodna* kompozicija, *narodno* rezbarstvo nije isto što i *pučko* slikarstvo, *pučka* kompozicija i *pučko* rezbarstvo. »Jednako bi i *pučko* sveučilište trebalo zvati *pučkim*, a ne *narodnim*, jer se u njemu predavanja drže popularno, *pučki*, za sve naše radne ljude, za sve slojeve onih, koji žele što da nauče.« Što se ono ipak prozvalo *narodnim*, to je prema onim našim govorima, u kojima se *pučki* i *narodni* zamjenjuju nazivima *narodni* i *nacionalni*, pa pridjev *narodni* u njima ima isto značenje kao i *pučki*. Imenica *puk*, *pučanin* i pridjev *pučki* najintenzivnije žive u zapadnim našim govorima, a prema istoku se sve više gube.